

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
 "Надходить поранок, та ще ніч" Іса. 21.

The Watch Tower and Herald of Christ's Presence
 Ukrainian Edition
 Monthly

VOL. I МІСЯЧНИК № 5
 Май 1, (May 1,) 1929

ЗМІСТ:

СЛАВИТЕ ЄГОВУ!	67
СУДЖЕННЯ ДОГО ЛЮДЕЙ	72
Часть Друга	75
Часть Трета	76
Від Дому до Дому	78
Тексти і Коментарі на Освідчення	79
Програм через Рахіе	86

"Стан же я ченаче на варті і, стоячи мен би на башті, роздумував, що скаже ми мені, що відповість на мою жалобу." — Авакум 2:1.

© 1929

На землі перенедох царедів у заколаті; як зарево море та фімі [взбурані, несповолені маси]. І омертвіють люде від страху та дожидання того, що прийде на вселенну: сили бо небесні захитуються. ... Як побачите, що се ствється, знайте, що Царство Боже близько. Випростуйтесь і підіймайте голови свої, радуйтесь, бо наближилось видуження ваше. — Євангеліє Маттея 24:30, Марка 13:29; Луки 21:25-31.

СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

Сей журнал видає Товариство в тій ціані, щоб допомогти людям зрозуміти Божий план. Він поміщує матеріял для систематичного студіювання Біблії і всі його янгичі можуть брати постійно участь в розбиранні його змісту. Він подає розклад дороги подорожуючих бесідників по зборах, і оголошує колекції і подає співроздання з них. Він також оголошує програми для радіостанцій і поміщує відповідний і навчаючий матеріял до пояснення Біблії через радіо.

Він точно тримається Біблії як Божого об'явленого Слова Правди, і стоїть непохитно на основній правді великої жертви викупу, після котрої всі доктринальні науки міраються. Він є повсякденний від впливу різних партій, сект і людських віроісповітань. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує читачів до уважного розвідження кожного написаного тут слова порівняти його з наукою повільного Слова Божого. Він не мішається в жадні суперечності і не поміщує ніяких персональних абрав.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО ЄГОВА є одиноким справедливим Бог, створитель неба і землі, і перебуваючий од віді до вінів; що Льогос був пачатком Його творина, котрий описав стався чоловіком; що Він тепер є Господь Ісус Христос у славі, котрому є дана всяка сила на небі і на землі.

ЩО БОГ створив землю для людей, і Він ствадав совершенного чоловіка на ній; що чоловік добровільно переступив закон Божий і тому був засуджений на смерть; що через Адамів гріх усі люди прийшли на світ грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб міг статися Відкупителем людей; що Він дав свою життя в жертву за чоловіка, через що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих, вознісся на небо і предсталив царість жертви чоловічества, яко ціну викупу за чоловіка.

ЩО через многі стелітти Бог, через Христа, вибрав з між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що місія церкви є ступати слідями її Господа Ісуса Христа, приображуватися на подобі Його, давати свідомство о імені і пляні Єгови Бога, і остаточно бути прославленою з Ісусом Христом в Його царстві небеснім; що Христос, голова і тіло, становить „насінь на Авраам", котре буде благословити всі племена землі.

ЩО СВІТ БІЖЕ СКІНЧИВСЯ; що Господь Ісус повернує і є тепер присутний; що Єгова посадив Ісуса Христа на своїм престолі і велить усім народам слухати Його.

ЩО НАДІЯ всіх людей лежить в тім, що Христос у своїм царстві приберне людей до совершенного стану; і що підчас царювання Христа кожний чоловік буде мети нагоду стати на пробу о життя, і ті, що будуть поспитні, отримають вічне життя і щастя.

ВИДАВЦІ:

Wartowa Bashta

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY

117 ADAMS STREET ... BROOKLYN, N. Y. U. S. A.

Заряд:

Й. Ф. Рутерфорд
В. Е. Ван Амбург

Президент

Секретар і скарбник

Редакційний комітет:

Й. Ф. Рутерфорд
В. Е. Ван Амбург, Й. Гемрі, Р. Г. Барбер, Е. Й. Коварг.
Бура в янгицх краях:

Foreign Offices: British: 31 Craven Terrace, London, W. 2, England; Canadian: 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario; Australasian: 435 Collins St., Melbourne, Australia; South African: 6 Lelle St., Cape Town, South Africa. Please address the Society in every case.

Предплати на Вартову Башту річно випосить в Злучених Державах 1.00, в Канаді і инних краях, 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневій Африці, 7 ш. Предплату в Злучених Державах треба посылати через почтовий переказ, експрес ордер або банканий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці і Австралії Предплату треба вислати лише до відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бідних, що неможуть заплатити за сей журнал, а бажають його читати, вислаземо даром, если о се попросять.

Уваг для предплатників! В нас є такий звичай, що не вислаземо спеціального повідомлення, що отримали належність, ані не повідомляемо, що предплата скінчалась, а тільки зазначаємо се побіч адреси один місяць наперед.

Entered as Second Class Mail Matter at Brooklyn, N. Y. Postoffice, Act of March 3, 1879.

КОНВЕНЦІЯ РОСІЙСЬКА

Отсім повідомляемо братів, що відбудеться Російська конвенція чотири днєва Кайланд, О, в днях 30,31-го мая 1-го і 2-го червня, 1929 р. в Гали: The Friendly Inn Auditorium, 3754 Woodland Street, Cleveland, Ohio.

Всіх братів і сестрів сердечно просить прийти на сю Господню учту. По дальші інформації пишть на адрес: Mr. J. Lukaninetz, 5082 Pershing Ave., Cleveland, Ohio

ПРОГРАМ НА РАДІО В РУСЬКІЙ МОВІ

Виклади котрі будуть надані в Руській мові є дуже інтересуючі, всі брати котрі бажають користати прошені є наставити свое радіо на певнише означений час: На 14-го цвітня, від 2-гої до 3-гої год. по полудню, а рівнож будуть надавані виклади через якийсь час що друга неділя і що четверта в місяци. Зі стації як слідує: WWVA, Kilocycles 1010, meters 293.9, watts 2505, Wheeling, W. Va.

Перед розпочаттем і на закінчення викладу буде спів і музика.

КОНВЕНЦІЯ В НЬЮ ЙОРКУ

Отсім повідомляемо братів що відбудеться Українська дво днєва конвенція в Нью Йорку в днях 1-го і 2-го червня, 1929.

Всіх братів сердечно просить прийти на сю Господню учту. По дальші інформації пишть на адрес:

Mr. Wm. Litwin, 4260-65 Place, Woodside, L. I. N. Y.

ПРОГРАМА ЧЕРЕЗ РАДІО

Отсім повідомляемо Українців замешкалих в місті Нью Йорку і околиці, що буде даний відчит через РАДІО на 10-го мая, від години 7:00-мої до 8:00-мої вечером. Всі котрі бажають почувти дуже інтересуючий відчит, прошені наставити свое радіо на певнише означений час. Відчит буде наданий зі стації як слідує: WBBK, Kilocycles 1300, meters 230.6, watts 1000, New York City

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

Рік I.

Май 1, 1929

№ 5

Славіте Єгови!

«Возвісти славу Господеві, Єрусалиме! Хвали, Сионе, Бога твого!» — Псалма 147:12.

ЄГОВА через своїх слуг записав пісні, і вірні в Ізраїлі співали їх. Сі давно написані пісні були переховані до нашого часу на користь духового Ізраїля, котрий тепер становить Божу організацію на землі. Сі пісні хвалення були виразом радості і були співані в честь їх Добродія з вдячності до Нього. Тепер церква бачить, що її визволення близько, і знаючи що се благословенство прийде від Бога, вони зачинають співати в Його честь. Церква що йно перейшла через довгу і чорну долину темного віку. Вона була окружена многими спокусами, але тепер вона приходить до більшого світла. Вірні бачуть що світло стає ясне на їх стежці, і тому зачинають співати веселі пісні. Се заохоченне є в гармонії з словами Ісуса, котрі Він сказав для потіхи в теперішній часі: „Як же зачнетесь се діяти, випростуйтеся, і піднімайте голови ваші; бо наблизилося викупленне ваше.“ — Луки 21:28.

„Сто сорок сема Псалма є пісня хвалення Єгови, і є відповідна для застановлення церквою головно в сім часі. Сі пісні хвалення сталися покармом для ума нового сотворіння.

„Хваліте Господа! се бо благо; співайте Богові нашому, бо се любо; пісня похвальна належиться Йому.“ Співаки кажуть: „Співайте хвалу Богові нашому, бо се благо.“ Хто співає пісню іншому богу, такий не може так сказати. „Благо“ значить вічно триваюче добро. Благі річи походять лише від Єгови, котрий є давець всього доброго і совершенного. „Бо се любо“ значить співати пісню Йому і ся пісню приносить радість серцю. Се також значить, що співак має велику причину радуватися.

„Пісня похвальна належиться Йому.“ Сі слова показують що прославляти Єгову є зовсім на місци як і чудовий привилей. Давид сказав так: „Буду прославляти тебе з цілого серця.“ (Псалма 138:1) Давид здобувся на ласку у Бога. Він представляв Божий возлюблений народ, котрий він називав Ізраїль по дусі. Кождий чоловік повинен дбати і бажати здобувати ласку в Єгови понад усі інші річи,

бо „ласка Його поки життя.“ (Псалма 30:5) „Ласкавість у царя до слуги мудрого.“ (Приповість 14:35) „В ясному погляді царському — життя, й ласкавість Його — мов довго дожданий дощ.“ Приповісти 16:15) „Його ласкавість — мов роса на зелень.“ (Приповісти 19:12) Сі, що оцінюють Божу ласку, не будуть стримуватися співати в Його честь. Вони є в радості Господній і перебувають в Його ласці. Се є їх приємність як і їх радість співати в честь Єгови.

„Господь буде Єрусалим, Він збирає прогнаних людей з Ізраїля.“ Всі святі Божі на землі є представлені символічно через Єрусалим. Всі що є помазані духом Господнім і є в храмі і під ризами справедливости, є названі Сионом. Імя Єрусалим більше відноситься до всіх, включаючи і велику громаду, підчас коли Сион відноситься лише до останка. В часі коли ангел завіту приготував дорогу перед Господом Богом, він повернув головні правди для Його народу, що слуги сатани заховали перед ним. В часі приготування Він будував правдою тих, що зробили з ним угоду через жертву. Через довгий час, а головно підчас війни, всі посвячені стояли по стороні Господа і тому Вавилон уважав їх за прогнаних, а особливо всіх тих, що були вірними. Над сими прогнаними сповнилися слова Ісуса Христа котрі Він сказав: „Зненавидять вас усі народи задля імя мого“. — Маттея 24:9.

„У властивім часі Господь зібрав своїх людей у стан храму, і прилучив їх до Сиону, своєї організації. (Псалма 50:5) Отже сто сорок сема Псалма зачалася сповняти по сім як Господь прийшов до свого храму. Се вже в 1922 році Він відкрив останку, що Він зібрав „прогнаних“ і що Він має для них спеціальну роботу до виконання. Від тоді вони зачали радуватися. Скоро по сім Він об'явив клясі храму, що Він бажає голосити вість до великої громади, що є також частю Єрусалиму. Велика громада мусіла почути вість, що Господь визволить її у своїм часі. Отже аж тоді прогнані були

зібрані разом, і цілий дім духового Ізраїля був у процесі відбудовання.

„Він сціляє розбитих серцем, і зав'язує рани їх.” Коли прийшли острі проби в 1918 році, многи з Господніх дітей знайшлися у великим клопоті. Здавалося, що ворог геть задушить всяке змагання давати свідоцтво про імя Госдне, і тому многи з посвячених переносили великий біль і труднощі. Навіть і вірні відчули, що Господь неначе покинув їх. „А Сион говорив: покинув мене Господь, і Бог мій забув мене. Хиба ж забуває молодиця своє немовлятко? хиба їй власного тіла жаль не буде? та хоч би вона й забула, то я не забуду тебе. Глянь я написав тебе надолонях у себе; мури твої повсячасно перед очима у мене.” — Ісаї 49:14-16.

“Коли Бог відкрив своїм людям, що Він буде організацію і приводить своїх людей під свою охорону, тоді біль серця відійшов і рани загоїлись. Господні люди зібрались разом і побачили око в око ціль і заміри Єгови; і тоді прийшов кінець їх смутку. Тоді вони зрозуміли те, що Єгова зробив для них, і побачили ясніше розвій Його пляну, і увійшовши в Господню радість, вони зачали співати в честь імени Єгови. В тім самім часі всі ті, що не могли зобачити поступу в правді, згіршилися і стали противниками. Їх обставини є наслідки самолюбства, що є протиставленне любови. Всі що любили Господа, були вірними, і такі увійшли в радість Господню.

„Він перелічує безліч звезд, і кожду імям називає.” Слова сього тексту далше свідкують о безграничній мудрости і силі великого Сотворителя. Люди бачуть голім оком кільканацять звезд і подивляють їх величність, але учені найсильнішим інструментом не можуть віднайти всіх звезд. Коли чоловік погляне на великий простір і множество звезд, аж тоді він може відчувати свою нездатність. Він аж тоді зачинає подивляти величність Творця коли він довідається, що Сотворитель не лише знає число звезд, але і називає кожду по імени.

“Але сей текст можна також в инший спосіб розуміти. Слово „зоря” часом символічно відноситься до синів Божих. Пророк згадує, що ранні зорі співали разом при заложенню углевого каміння землі. (Йова 38:7) Сі ранні зорі мабуть були Льогос і Люцифер. Але окрім сих зір, Бог ще має инші зорі, котрі світять в Його честь. Зорі звичайно світять в ночі і відбивають славу більшого світла. Період жертва, від хреста аж до царства, був темною довгою ночью. Як найбільша темнота звичайно буває перед ранком, так і тепер на землі існує темрява а над народами поморок. Божі помазанники є синами світла. — Йоана 12:36; I Сол. 5:5.

“Коли Бог зібрав своїх святих в стан храму і дав їм бідше світла, тоді Бог засіяв з Сиону, Його організаціі.” (Псалма 50:2) Можемо бути певні, що Єгова знає число тих, що є в храмі, і спевністю, що Він дав кождому імя. Члени Філадельфійської церкви, що були вірні і правдиві, і котрі були приведені в стан храму, мають ось таку обітницю зроблену їм: „Напишу на ньому імя Бога мого, і імя города мого, Нового Єрусалиму.” (Одкриття 3:12) Пророк спевністю, що відноситься до тої самої вірної кляси, коли говорить: „І побачуть народи справедливість твою й усі царі — славу твою, і дадуть тобі нове імя, яке уста Господні наречуть.” (Ісаї 62:2) Отже тепер можна сказати, що Єгова почислив „зорі” свогої дому і дав кождому імя, і если будуть вірними аж до кінця, будуть знати то імя у властивім часі.

“Великий наш Господь, і велика його сила; розумінню Його нема міри.” По сім, як кляса слуги увійшла в храм, від того часу вони побачили доброту великого Бога Єгови і Його сотворіння. Тоді вони ясно зрозуміли, що Бог не старається забирати їх до неба, а противно: Він зачав трясти і стрясати все, що далось стрясти; що Він виконує свій плян не лише ради них, але тому що Він дав слово своє і тепер сповнить те, що Він обіцяв. Для тої цілі Він постарався о викуп для чоловіка, щоб примирити його з Сотворителем. У своїм часі Він дасть кождому повний привилей до сього. Вірні вже тепер бачуть і тишуться сий, що Бог поторощить на порох ворожу організацію, і дасть силу на землі своїй справедливій і добрій організаціі. Вони бачуть, що Його сила немає границь, і що Він ужие своєї сили, щоби прославити своє імя і рівночасно прославити тих, котрі були вірні Йому навіть серед лихих обставин. Се дає їм причину радуватися, і вони співають в Його честь.

“Господь нужденних підносить, а беззаконних принижує до землі.” Повисше згадана робота буде виконана підчас періоду дня Господнього, коли то Він буде судити свій нарід і усіх людей взагалі. Однак се не може статися аж покиль Він не відбудує Сион. Перше Він мусить осудити свій храм, якож бо написано: „Господь є у святому храмі своєму, на небесах престол Господній; очі Його дивляться повіки його розглядають синів людських. Господь випробовує праведного, а безбожного і того, хто любить насилле, ненавидить душа його.” — Псалма 11:4,5.

“Піднесенне нужденних не значить, що вони будуть піднесені з землі до неба, а радше що вони будуть піднесені до роботи для підтримання церкви підчас її побудути на землі. „Він веде покірних до правди, і вказує смирному дорогу свою.” (Псалма 25:9) Смирний є той

хто є послушний і бажає вчитися. Підчас судження Господь підносить смирних і хоронить їх, тому що вони є вірні йому і люблять Його. (Псалма 31:23) Всіх високих і лихих Він принижує. В день суду Він цілковито довершить деградацію нікчемних. „Ламлется лук у потужних, а немічні оперізуються силою.” (1 Самуїла 2:4) Коли лихі будуть принижені Господом, тоді вони вже не зможуть піднести своїх голів. Покірні і послушні будуть піднесені Господом і будуть вічно прославляти Єгови.

¹⁵ „Заспівайте Господеві похвальну пісню! Співайте псалми Господеві нашому при гуслях!” Сей верш є початком другої часті тої псалми або пісні. Обидві часті псалми запрошують прославляти Єгови. Се дуже скріпляє нашу віру, коли побачимо як багато місць св. Писма стають чим раз яснійшими від коли Господь привів свій нарід у стан храму. Блискавиці Господні відкривають чим раз яснійше Божий плян як ніколи перед тим. Члени останка тепер бачуть ціль Єгови і Його діла і радо виконують Його прикази, розказуючи другим про Його діла. (Ісаї 12:4) Вони пізнали Його волю з Його слова і тепер радісно виконують її. Гарфа або гуслі символічно представляє Слово Боже і всім вірним вона приносить чудову і гармонійну музику. Вірні заохочують один другого, щоби співати в честь їх Бога і разом підносять свій голос в прославленню Його імя.

¹⁶ „Він хмарами покриває небо, і посилає дощ на землю, він ростить траву на горах.” Бог буквально робить сі всі річі. Символічно, хмари представляють присутність Господа. Се значить, що Бог і Ісус Христос тепер звернули спеціальну увагу на помазанників на землі, і рівнож приготавляють обставини на землі, щоби повалити сей грішний світ. Дощ відсвіжує землю і вона радується задля сього. Дощ є символом спадаючої правди, котру Господь зсилає на тих, що вірно служать йому. Се правда також розходить ся до людей взагалі і дає їм спромогу бачити надію на вічне життя для них, що є представлені через зелену траву на горах. Отже се писання має як символічне так і буквально значіння і сповненне.

¹⁷ „Дає скотині поживу її, і молодим крукам, що квілять.” Бог постарався о всі конечности для сотворіннь. Дикі гайові звірі, піднебесні птиці, і всьому повзаючому на землі дає свою поживу з Його ласкавих рук. Бачучи зі Слова Божого, що Бог постарався о сі всі річі, що Він сповняє свої обітницї, останок радується і прославляє імя Єгови. Круки колись кормили Ілію. Круки є нечисті птахи і тому є несовершенними. Се показує, що Бог уживає навіть несовершенні річі для прославлення свого

імя. Круки представляють сих людей, що достарчували поживу церкві підчас темних віків. Много таких людей, як н.п. Ротергам, Юнг, Стронг і многі інші, приготавляли ріжні підручники для студювання Біблії, що би голодні могли покормитися Словом Божим. Пожива котру Господь достарчив своїй церкві через сих людей, була дійсною помічю для студювання Біблії.

¹⁸ Молоді круки не можуть кормити себе, а тим більше не можуть розносити поживу комусь іншому, і тому вони квілять за поживою. Вони представляють несовершених одиниць, котрі бажають бути покормлені правдою. Сі жаждують у своїм умі поживи, щоб їм довідатися о дорозі і науці вічного життя. Сі, що несуть правду від дому до дому, є знарядом Божим для рознесення поживи сим молодим крукам, що квілять за поживою. У світі є много миролюблячих людей котрі бажають пізнати Бога, але не можуть знати хіба що кольпортери і зборові робітники занесуть до їх дому сю вість правди.

¹⁹ „Не в силі коня любується, і не стегна пареня йому до впадоби.” Сей образ представляє людську силу і гордість. Чоловік на коні чується дуже важним. Він провадить коня своїми стегнами і часто чується гордим з того, що він може так робити. Се представляє, що світові люди вповають на силу людську так як їздець вповає на силу коня. Такі люди не вповають на Господа. (Ісаї 31:1-3) Але Бог не любується в людській силі або гордості. Такі люди є часто зарозумілими і гордими, а Бог гордих відкидає від себе. Він любить тих, що люблять його і є послушні і вповають на нього. (Ісаї 26:1-3) Сей верш є пересторогою для всіх, що є просвіченні правдою, щоби вони не впали на силу чоловіка, хотяби тої чоловік на котрого вони вповають, був надзвичайно мудрий і бистрий і вірний, так як се пояснено через їздця на коні. Ніхто з людей Божих не може угодити Богу хто величає чоловіка або яке инше сотворіння, або хто гордується силою чоловічою. Правдива дитина Божа так каже: „Поміч моя від Господа, що сотворив небо і землю.” (Псалма 121:2). Се думка є також поперта одинацятим вершом Псалми.

²⁰ „Господеві любі боячися його, і хто вповає на милість його.” Правдива дитина Божа не буде дивитися за помічю або силою віджадного сотворіння. Вона не буде триматися правди, тому що певний чоловік навчає її. Вона вповні розуміє, що правда походить від Єгови і що Єгова освічує сю правду у своїм часі і після Його впадоби. Рівнож правдива дитина Божа не тревожиться коли яка сила людська противиться їй. Вона оцінює силу із Слова

Божого: „Коли Бог за нас, хто на нас?” (Римляк 8:31) Вона нігде не глядить за помочю, а з певною вірою вповає на Господа Бога і постійно виконує свої задачі в службі Господній.

²¹„Возвісти славу Господеві Єрусалиме! Хвали, Сионе, Бога твого! Він бо укріпив засуви брам твоїх, благословить дітей серед тебе.” Звідси, як здається, починається інша частина пісні. Тут Псалміста накликає всіх духових Ізраїльтян прославляти Єгови. Єрусалим тут символічно представляє всіх посвячених; під час коли Сион представляє всіх тих, що зробили угоду через жертву і що були приведені під покрову Всевишнього. Сион вже тепер бачить свою позицію, і всім дню Господнім весь Єрусалим побачить причину радості. Господь так говорить до Сиону: „Він бо укріпив засуви брам твоїх, благословить дітей твоїх серед тебе.” Ось та причина чому Сион радується. Його діти є в організації і є охоронені засувами брам, що стоять між ними а ворогом. Бог заслоняє їх рукою своєю, навіть тоді коли вони є вповнім виді ворога, і задля сеї охорони ворог не може захопити їх. В тім самім часі Сион прославляє Єгову. (Ісаї 51:16) Так доіго як хтось належить до Сиону і є членом храму, такий знаходиться на безпечній стороні воріт, що охороняє його від стріл лихого.

²²„Ставить мир у твоїх границях, насичує тебе плодом ишениці.” Сей верш відноситься до тих вірних, котрі зробили угоду через жертву і є під ризами справедливости. Всі такі є в мирі між собою. Вони бачуть око в око ті великі правди відкриті їм зі Слова Божого. Вони старанно пильнують справи царства поручених їм, і разом несуть вість Єгови і підносять серця свої і гармонійно співають в Його честь. (Ісаї 52:8) Вони кормляться плодом пшениці. Се значить, що останок не лише кормиться Словом Божим, але Бог ласкаво показує значіння Його і то слово стає вельми пожиточним і скріпляє їх.

²³Коли між братами у зборі існує спір або сварка, то само собою є доказом, що хто спричиняє замішання в зборі, такий не надєжить до Сиону. Правдиві члени Сиону кормляться Словом Божим і радуються співаючи в Його честь. Інші кормляться пологою і не розуміють правди, і тому не можуть радуватися дорогоцінною правдою, котру Господь показує останкові. Если ж такі бунтівники знайдуться між останком, то що тоді треба чинити? Вірний останок маючи щирі бажання чинити волю Божу, повинен дальше йти і не звертати уваги, ані не входити в дискусію або сварку з ними. Час і нагода на службу є задорогі, що би тратити їх на сварку. Вірні будуть радісно виконувати зі всею силою те, що Господь дав їм до виконання, а іменно розносити

вість потіхи для людей. Вони повинні жити в мирі і рамя в рамя станути з отвертим лицем проти ворога і радісно виконувати свою роботу.

²⁴„Він посилає слово своє на землю, і скоро несуться глаголи Його.” Сі слова ясно відносяться до роботи церкви котру вона має виконати на землі. Заповідь Божа, котра тепер має перше місце, є: Проловідуйте радісну новину в свідоцтво всім народам. В гармонії з сим написано: „Ви свідки мої, що я Бог.” Останок має виконати сю роботу. Бог посадив свого Царя на престолі своїм; і тепер ся правда і подобні їй мусять голоситися, і сю роботу зроблять вірні. (Маттея 24:14; Ісаї 33:10-12; 6:9-12; Псалма 2:5) Ся робота мусить виконатися і то скоро. У своїм часі Бог укоротить роботу і докінчить її. Про се читаємо так: „Скінчивши бо слово, поскорити ся в правді; бо скоро роботу зробить Господь на землі.” Від коли Господь дав раді розсилати вістку о Його царстві, від того часу Його слово розходить ся скоро по світі, так як Псалміста каже: „Скоро несуться Його глаголи.”

²⁵„Дає сніг, як вовну, як попіл, іней розсипає, кидає град грудками; хто встоїть перед Його морозом?” Сніг є приємний і красний для ока, але зимний. Вірний останок тепер розносить правду для людей. Для декотрих людей ся правда виглядає зимна і безпотіхи, тому що вони вже чули про релігію Біблії і не отримали жадної потіхи з того що чули. Але коли розказати їм о правді як слід, тоді вони починають бачити велику різницю між правдою а релігією про яку вони нули, і тоді їх погляди починають змінюватися. Як іней розсипається, і як попіл поперед вітром зникає, так іх зимний і сумний вигляд щезає, а правда починає веселити іх серце. Однак для духовенства правда, коли голоситься між іх стадом, то виглядає неначе грудки граду падаючи на них, і є так зимна і неприємна, що вони не можуть встояти перед нею. Правда заморожує духовенство і вони падають, а люди котрих вони тримали у вязниці, стають потішені і загріваються.

²⁶„Пошле слово своє і все тане; подує вітром своїм, — шумять води.” Проти правди сильно вставало і встає духовенство і головні з іх отар. Але коли вязні, сі що шукають справедливости і помочи, почують про правду і роздумують над нею і бажать більше її, тоді Бог дає їм ліпше вирозумінне і іх дух опозиції зникає. Легкий подув вітра представляє те, що є приємне, потішаюче і радісне. (Пісня Пісень 4:16) Для всіх голодних правди Бог отворив ум; і коли іх опозиція зникає, тоді неначе приплив води правда входить в іх ум

і робить їх серце радісним, а головно тим, що шукають пізнати Божу доброту до них.

²⁷ „Він звіщає слово своє Якову, устами свої і присуди свої Ізраїлю.” Знову ці слова пісні відносяться до Божого народу. Божий нарід є представлений через Якова і Ізраїля. Сей верш показує, що Бог обявляє своє слово і свою волю тим, що згодилися служити Йому. Се як раз то що Господь робить тепер. Він кормить свій нарід щоденним хлібом, відповідним для збудовання нового сотворіння. Для тої причини Він посилає блискавиці клясі храму і сі блискавиці освічують їх ум і відкривають їм Його волю, і вони з радістю в їх серцях йдуть виконувати свої задачі. Се світло помагає зрозуміти їм, що предвічний і всевишній Бог, опікується ними.

²⁸ „Жадному народові не вдіав того, і присудів Його вони не пізнали. „Славте Господа!” При закінченню пісні Пророк заявляє, що ніколи з жадним народом Бог так не ділав. Він тут робить натиск на ті привилеї. Через многі столітя Бог давав правду лише декотрим, а при кінци поганського часу Він отворив во рота і позволив своїм водам плисти до тих, що бажають чути і знати Його. При кінци сього періоду Бог зібрав свій святий нарід і вибрав з між них людей для певної ціли. (1 Петра 2:9) Прикінци поганського часу многі були зібрані через Слово правди. Вони були взяті з Вавилону і любов Христова тримала їх разом і вони студіювали Слово Боже. Всі сі є названі Єрусалимом. Протягом певного періоду Христос, „ангел завіту”, був занятий приготуванням дороги перед Господом і викликував з Вавилону голодних і жаждущих правди. Сі викликані зробили угоду чинити волю Божу. Декотрі з них були ревними але більша часть була менше вірними. Тоді ангел завіту негайно прийшов у свій храм і зачав брати перелік з тих, що були домівниками віри.

²⁹ Із сих вірних складається нарід або нація покликаних для Його ціли. Ніколи перед тим Він так не ділав з жадним народом. Жадному народові Він не приказував виконувати так велику роботу, і жадного народу Він не запрошував брати участь у такій роботі. В часі браання переліку, вірні були приведені у храм і дано їм одежі спасення і приодіто їх шатами справедливости. Єгова від часу до часу освічує храм блискавицями, і сі в храмі бачуть і розуміють яснійше Його плян і ціль, і тому співають спів хвалення. Чим більше вони розуміють Божий плян, тим тим більше вони радуються, і кажуть одні до других: „Славте Господа.”

³⁰ Чим більше чоловік переконується, що Його напрям поступовання є добрий, тим сильнійше він постановляє йти дальше тим напря-

мом аж до кінця, щоби його ціль була вповні викона. Ціль і бажання Християнина є, щоби отримати остаточне признание Єгови, і бути вірним і правдивим Йому і прославляти Його імя, і бачити Його лице, і тішитися безко-нечними благословенствами життя і бути в товаристві з Ісусом Христом, великим Царем. Помазанники поступенно зачинають розуміти факт, що Бог помазав їх задля ської ціли, і що сповненне припорученої їм Богом місії, є підстава на котрій Християнин буде мати щедрий вступ до присутности Єгови і станеться подібним до Ісуса Христа. Помазанники бачуть, що Богом припоручена місія вимагає від них бути вірними і правдивими свідками для Єгови, і голосити гнів Божий проти ворога і його організації, і розказувати пригнобленим людям, що вони будуть визволені з ласки Божої через Його возлюбленого Сина. Вони йдуть вперед з повним постановленнем сповнити місію припоручену їм, і се вони виконують з пісню хвалення на устах їх. Чинячи се Бог дає їм більше світла і вирозуміння Його Слова, що би сим дальше заохотити їх. Многі свідоцтва переконують помазанників, що їх поступовання є добрі і тому вони постановили більше чим коли будь вперед йти за Господом деби Він їх не повів. Се є дійсна причина задля котрої Єгова дає своїй церкві лучше вирозуміння Його Слова.

³¹ Бог постарався о Вартову Башту, через котру Він передає свою правду своїм людям. Знову тут зазначаємо, що правда не належить до жадного чоловіка, а належить до Єгови, і що Він у своїм власнім часі подає її своїм людям. Ніколи перед тим не було такого народу на землі з котрим би Господь так поступав як з останком, котрому Він приказав бути правдивим і вірним свідком. Отже вірні, поступаючи тою визначеною дорогою для них, кажуть: „Господь моя сила і моя пісня, він стався моїм спасеннем.” — Ісаї 12:2; Псальма 118:14.

³² Кождий прославляючи імя Боже повинен се робити з любови до Всевишнього. З сього виходить, що кождий хто дійсно співає в честь Єгови, є також зайтий в давання свідоцтва про Його імя як се Бог заповідав. Любов до Бога можна лише доказати через радісне сповненне Його приказів. (1 Йоана 5:3) Останок докаже свою любов через послушенство, і се послушенство вони до кажуть через їх відвагу в день суду проголошуючи слова правди в честь і на славу імя Єгови.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЙ

З чого складаються Псальми і до кого відносяться? Для якої ціли вони служать? Для кого вони були написані і коли? ¶ 1.2.

Поясни, що було представлено через те, що Давид був у спеціальній ласці в Бога і через його пісні хвалення. ¶ 3,4.

Розривни між Єрусалимом а Сионом. Як Господь збудував Єрусалим? Поясни хто були „прогнані люди з Ізраїля” і як вони були позбирані? ¶ 5,6.

Як Господь зав'язує рани пригнобленим і як гоїть їх? Покажи котрих дві кляси об'явилися в сім часі. ¶ 7,8.

Поясни четвертий верш сьог Псалми і покажи буквальне і символічне значіння його. Наведи декотрі свідцтва величності, сили і розуміння Єгови, задля чого повстає радість і порушує останка до хвалення Його. ¶ 9-12.

Порівнай судбу покірних із судбою грішників. Коли і як се відріжнення буде об'явлене? ¶ 13,14.

Які обставини застановляють співати піснь вдячності? Хто-живає гарфу і як вони виграють на ній? ¶ 15.

Поясни символічне значіння: (1) „покриє небеса хмарами”, (2) „посилає дощ на землі” (3) „Він ростить траву на горах.” ¶ 16.

Покажи, як Бог пильно дбає про всі Його сотворіння. Поясни образ (1) Ілія кормлений через круки, (2) Як Бог чує молодих круків, що квілять.” ¶ 17,18.

Опиши кляси представлені в 10 і 11 вершах, і поясни як Бог ділає з кожною клясою. ¶ 19,20.

Чому Єрусалим і Сион є покликані тут прославляти Бога? Опиши охорону, безпеченства, мир і „плід пишениці” чим тішаться Сион. ¶ 21-23.

Наведи геловний приказ, який є даний церкві і котрий має бути тепер виконаний. В яким змьаслі „скоро несуться глаголи Його”? ¶ 24.

Пристосуй до сього верш 16. Кого „тає” (або топить) Його Слово? Як? Поясни „подує вітром своїм, — шумлять води.” ¶ 25,26.

До чого відноситься Його „слово, устава і присуди”? Як се є, що вони є показані лише Божому народові? Поясни речення: „Ніколи перед тим Він так не ділає з жадним народом.” ¶ 27-29.

Чи кенечно треба бути переконаним що Його напрям поступовання є добрий? Яка є одинока ціль і бажання правдивого Християнина? Що Християнин мусить зрозуміти, щоб він міг оцінити правила і зв'язати Його місію? ¶ 30.

О який зняряд постарався Бог для провадження і кормлення Його людей підчас Його присутности? Що є тепер пробою любови до Господа і Його Слова, як і рівнож оцінення Божих замірів відносно церкви і всього людства? Як вірні стрінуть сю пробу? ¶ 31,32.

Судженне Його Людей

«Кличе Він небо і землю на суд народу свого.» — Псалма 50:4.

ЄГОВА є великий суддя; але весь суд Він передав возлюбленому Синові, котрий то суд Ісус виконує в імя свого Отця. (Йоана 5:22.) „Всі бо ми мусимо явитися перед судищем Христовим.” (2 Кор. 5:10) Всі річи походять від Отця і через Сина Ісуса Христа. (1 Коринтян 8:6) Сі Божі установлені правила помагають нам віднайти час сповнення пророцтва, що знаходиться в п'ядесятій Псалмі.

Місія Вартової Башти є служити яко посередник для передавання правди Божим людям. Правда належить до Бога і Він дає її своїм людям для більшого вирозуміння, захоочення і підкріплення. Доказів для попертя Божої правди є багато. Се значить, що коли Бог відкриває своїм людям якусь правду, тоді Він дає численні докази для її попертя зі свого Слова.

Між відкритими правдами, котрі посвячені повинні пам'ятати є: Що Єгова є Бог: що Христос є царем: що кінець світа прийшов; що Бог посадив свого царя на престолі Його; що Бог зібрав всіх тих, що зробили угоду з ним, і уживає їх для своєї цілі; і що в невдовзі Його справедливе царство буде установлене в повній силі на землі. Знаючи трудність Його

народу, як тяжко їм буде прийти до повної віри, Бог записав много ріжнородних свідочств у своїм Слові, котрі доказують правдивість сих відкритих правд. Сі, що не оцінюють сього, кажуть що Вартова Башта часто повторяє те, що вже було поперед писано. Вартова Башта не може поступати інакше як лише робити часто натиск на сі головні правди через постійне звернення уваги на ріжні докази зі Слова Божого. Вартова Башта не може бути вірна своїй місії в сій важній хвилі, хіба що буде часто звертати увагу на сі важні річи, котрі церква мусить виконати. Часом одним пророцтвом доказується одну правду, а пізніше знаходиться, що і друге пророцтво попирає ту саму правду, про котру було згадано поперед і тому є поміщене для тих, що бажують знати і чинити волю Божу. Такий збір доказів збільшує віру в Божий плян і робить дитину Божу сильнішою в силі Його потути.

В сім числі Вартової Башти беремо під розвагу п'ядесту Псалму. В тій Псалмі є згадані декотрі правди, що були вже поміщені поперед. Пророцтво сієї Псалми зміцнює свідочтва, що є підставою нашої віри, і показує нам, що ми є на правдивій дорозі. Ся Пса-

льма ділиться на три частини. В тих частях говориться про вірний останок, про велику громаду, і тих, що зробили угоду з Богом, але зневажили Його напам'яння. Ся псалма описує про суд повисше згаданих кляс.

„Всемогущий Бог, Господь, прорік і кликнув на землю від сходу сонця до його заходу.” (Верш 1) В сім верші всемогущий Єгова говорить до землі. Се головно відноситься до часу, у котрім Бог зачне сповняти се пророцтво. В тім часі Він кличе до цілої землі, що означає, що Він кличе до всіх зорганізованих сил в ключаючи і людей, що називають себе імям Єгови. Сі слова відносяться до цілого так званого Християнства. Повисше пророцтво є подерте словами пророка Ісаї: „Слухайте небеса й вважай земле, бо Господь говорить: Я виховав синів і дав зріст їм, а вони зворохобилися проти мене.” (Ісаї 1:2) Се поклик до всіх людей землі, щоб вони слухали, бо Єгова зачинає виконувати велику роботу. „Прихиліться небеса, я промовляти буду; слухай і ти, земле, слова з уст моїх. Нехайже як дощ летється наука моя, як роса промова моя, як рісні краплі на траву, як буйний дощ на билину.” (5 Мойсея 32:1,2) Безсумніву, що пророцтво пядесятої псалми відноситься до того самого часу, про котрий згадує Мойсей: „Бо я підоймаю руку мою до неба і кажу вам: Я живу вічно! Як вигострю блискучого меча мого і моя рука на суд піднеметься, то відомщу ворогам моїм і відплачу ненавидникам моїм. Веселіться народи, з Його народом! Він бо помстить кров рабів своїх, відомстить ворогам своїм а землі своїй, народові свому, простить.” — 5 Мойсея 32:40, 41, 43.

„Бачучи, що Єгова Бог є великий суддя і що Його присуди виконує Його Син, тоді сповненне пядесятої Псалми мусить взяти місце по сім, як Христос всяде на своїм престолі. (Ісаї 6:1-5) Се мусить статися по сім як Всевишний посадить свого Сина на своїм троні або на святій горі Сион. (Псалма 2:6) Перед тим Бог приказав, що Його Син мусить чекати аж покіль прийде назначений час скинути ворога на землю. (Псалма 110:1) Многі докази показують, що той час „ожидання” скінчився в 1914 року. По сім часі розпочався суд і буде продовжатися через цілий період, назначений на суд. „Схід сонця” представляє початок дня, „захід” представляє кінець періоду або часу зазначеного через пророцтво.

„Із Сиону з вершеної красоти засияє Бог.” (Верш 2) Сион є Божою офіційною родиною або організацією. Отже виходить, що Єгова засияє з Сиону коли та організація буде прославляти Його. „Коли Господь відбудує Сион, явиться в силі своїй.” (Псалма 102:16) Ісус є Головою Сиону і ожидав часу коли

Бог дасть Йому місце на Його престолі. Ся важна хвиля прийшла в 1914 році, і тоді прийшло відбудовання Сиону. Отже сповнення пророцтва, що Бог засияє з Сиона, мусіло прийти аж по 1914 році.

„Як же засияв Бог зі Сиону? Бог засияв так, що Він засвітив більшим світлом на Його Слово Правди для Сиону. Се також значить, що члени Сиону отримали більше світло від Бога, котре світло світить для Його людей через їх Голову возлюбленого Сина Божого. Се стосується з часом коли храм отворився в небі і повстали блискавиці. (Одкриття 11:19) Ісус Христос є великий камінь положений перед домом Його, і на тім камені знаходиться со-вершенна мудрість і цілковите світло. (Захарія 3:9) Се світло походить від Бога і відбивається в Сионі, що є Його організація. В Сионі є „звершенна красота” тому що се є Божою організація. Тому то написано: „Із Сиона... засияв Бог.”

„Бог наш прийде, і не буде мовчати; перед ним вогонь пожираючий, кругом него сильна буря.” (Верш 3) В сім пророцтві говориться про обявлення Божої присутности в часі суду. Підчас суду Бог не мовчить, а показує свою силу і велить співати в Його честь. В тім часі Він нищить ворогів своїх, Він бо огонь пожераючий. (Жидів 12:29) Він також робить слугів своїх огнем пожераючим. Псалма 104:4) В сім то часі Бог йде судити, і Його присуди пожерають противників Його. — Михея 1:2,3.

„Кличе Він небо і землю на суд народу свого.” (Верш 4) Сей верш попирає повисше наведену думку і доказує, що сповненне Псалми буде підчас Божого суду. Ісус Христос засів на своїм престолі в небі і зачав виконувати суд. Святі ангели в небі беруть участь у виконуванию Його присудів. Писано: „Прийде бо Син чоловічий у славі Отця свого з ангелами своїми; й тоді віддасть по ділам його”. (Маттея 16:27) Там збираються всі ті, що є в гармонії з Господом Богом, і беруть певну участь в присудах, або свідкують підчас присудів для Всевишнього. В тім самім часі був даний привилей всім людям, що визнавали імя Боже, стати по стороні Його.

„Зберіть мені праведних моїх, що над жертвою прийняли завіт мій”. Ся часть Псалми мусить бути пояснена в гармонії з другими частями того самого пророцтва. Ввесь зміст тої Псалми показує, що то пророцтво сповниться аж по сім, як Божий Помазанник засяде на своїм престолі в Сионі. Через многі роки ми вірили, що се писання зачало сповнятися десь около 1874 року, підчас періоду Божого приготування. Ми розуміли, що день приготування і час збирання святих, був один і той самий час. Але тепер справа стала яснійша

від коли Господь прийшов до свого храму, бо від тоді прийшов час для Божих дітей зрозуміти річ краще. Се пророцтво зачало сповнятися в 1918 році, а не в 1874 року.

“Бог через свого пророка говорить так: „Ось я посилаю ангела мого, і він приготує дорогу передо мною.” Протягом християнської доби, був період, що ми називаємо „темні віки”, у котрим правда вельми потемніла. У властивім часі Бог вислав свого післанця приготувати дорогу перед ним, через котрого головні правди були привернені Його людям. Ся робота є представлена через роботу Ілії. По сім наступила робота, що була представлена через Елісея. Підчас приготування дороги перед Господом, були збирані з Вавилону і ті, що зробили угоду з Богом для того, щоб вони разом студіювали правду, і через се могли зблизитися до Христа і один до другого. Сим зібраним Господь припоручив інтереса свого царства, що були представлені через „Його добро.” Орудуючи Його добром, декотрі з них були вірні а декотрі були менше вірні. Отже час мусів прийти для обрахунку з Його слугами, котрим було передане Його добро або інтереса Його царства. Коли ж дорога була приготуєна, тоді Господь прийшов негайно до свого храму. — Малахія 3:1.

“Пророк Малахія показує, що прихід післанця до Його храму є розпочатком суду. Є написано, що суд мусить розпочатися в домі Божім. (1 Петра 4:17) З сього виходить, що всі члени Сиону мусять бути перше суджені. Слова Ісуса показують, що вони є суджені, і лише коли вони будуть вірні, тоді їм дається місце у храмі і тоді вони становити муть часть Сиону. „Гаразд слуго добрий і вірний: у малому був еси вірен, над многими поставлю тебе. Увійде в радости пана твого.” (Маттея 25: 23) Сі слова ясно показують яке судове заключення Ісус Христос дав відносно всіх вірних слуг, коли привів їх у стан храму. В гармонії з сим пророк свідкує, що Ісус Христос привів сих призначених під ризи справедливости, а тоді зачався час радости. — Ісаїя 61:10.

“Сі, що становлять клясу храму, належать до Сиону і збираються разом, після розуміння слів пророцтва. Треба зазначити, що Бог не примує покликаних в місце спеціальної ласки. Сі покликани або вибрані, щоб їм остатися в Його ласці, мусять стрінати певні вимоги і мусять бути співробітниками з Богом. Кождий хто є признаний мусить „зі страхом і стрепетом дбати про своє спасенне. Бог се робить у вас, щоб і хотіти і робити вам по Його впадоби”. Филипян 2:12,13) В иншій перекладі Псалма 50:5 є так переведена: „Зберіться до мене, ви мій народе люблячий, що ствердили угоду мою жертвою.” (Роттердамський перевід)

Промовляючи до тих, що зробили угоду з ЄГОВОЮ через Христа, він приказує їм збиратися разом. Сі є Його олюблені люди і є віддані Йому і тому Він любить їх. Се здається є в повній гармонії з думкою в Псалмі 110: 3. Тут пророк говорить про тих, що добровільно і охочо віддають себе на службу Господу. В день потуги твоєї буде наряд твій готовий у святій оздобі; з лона зарева раннього спаде тобі роса молодості твоєї.” (Псалма 110:3) Сі „олюблені люди” є ті самі про котрих згадує пророк Ісаїя, і котрим є дані „незмінні милости, які Він обіцяв Давидові.” (Ісаїя 55: 3) Се значить, що всі в угоді через жертву, коли прийде час, відділяться від менше вірної громади і від „лукавого слуги” кляси. Вони зберуться разом і віддадуть себе цілковито Богу і Його організації.

“Се не є досить зробити угоду чинити волю Божу. По зробленню угоди посвячений мусить доказати свою вірність через служенне Богу і знайтися вірним підчас суду. Се й не лише ті, що знайдуться вірними і будуть признані підчас суду, що будуть становити клясу храму і будуть частю Сиону. Із сього виходить, що, щоби перебувати в храмі, то треба бути вірним у службі або роботі Господа, і всегда треба бути порушеним до сього любовю. Отже як бачимо, то святі мають причину збиратися разом.

“Писання доказують, що період „приготування дороги перед Господом” зачався з початком присутности Христа аж до Його приходу в храм. При кінці періоду очікування, Бог посадив свого Сина на Його святій горі Сион, що сталося в 1914 року. Се зазначило час народження нації або справедливого правительства, що є початком Христового царювання. (Ісаїя 66:7) По сім наступила війна між Христом і сатаною, і сатана був викинений з неба. Аж по сім народилися діти Сиону. (Ісаїя 66:8) В сім народженню мусіли бути заключені святі, що повмирили вірними і котрі отримали Боже признання. Се зазначає час, коли великий Післанець Єгови негайно прийшов до Свого храму. (Малахія 3:1) А рівнож зазначає час проби або суду Його вірних пильнуючих і котрі були сторожами інтересів царства, в часі приходу Господнього. (Мат. 25:19.) Се зазначає початок часу, у котрим сповнилося пророцтво: „Зберіть мені праведних моїх, що над жертвою прийняли завіт мій.”

“Всі сі писання, коли зібрати їх разом, становлять збір свідочств. Инакше сказати, вони попирають одні других і дають нам спромогу прийти до властивого заключення. Великі факти доказані є, що Єгова судить свій святий храм; що Сион зачав свою чинність, і що Єгова кличе небо і землю, що б Йому перше осу-

дити своїх людей, а опісля всі народи землі. Любов і доброта нашого Отця є ясно показана в сім, що він дав так многі другорядні докази для попертя великих і важних правд. Спевністю, що се є Його воля, щоби ми звертали увагу на ці тексти і пристусовали їх там де вони належаться, щоб наша віра була сильна і радість повна.

¹⁸„І небеса звіщають справедливість Його; Бог бо сам суддя.“ (Верш 6) З відси ми знаємо що сатана і його ангели були вигнані з неба, і тому небеса возвіщають про справедливість Божу. Голос з неба говорить: „Тим то веселиться небеса, і що домуєте в них.“ (Одкрите 12:12) Сион тепер є збудований і Господь появивсь в його славі. „Коли Господь відбудує Сион, явиться в славі своїй.“ (Псалма 102:16) Сі в Сионі є свідками для Єгови і вони одні голосять, що Він є Бог. Ясне світло правди сияє на голову Сиону, Ісуса Христа, і від нього розходитьсь то світло до всіх членів Сиону. Отже із Сиону засіяв Бог. Всі, що є в Сионі мусять прославляти Бога.“ Все в храмі Його — все говорить: величче!“ На сім кінчиться перша часть Псалми.

Часть друга

¹⁹А тепер приходимо до другої точки або части пророцтва пядесятої Псалми. Від сего вершика зачинається друга часть. З початком другої части Єгова говорить до іншої класи, що не є членами Його царської родини, Сиону. Він каже їм, що Він є їх Богом. Слова які пророк уживає показують, що Єгова тут говорить до великої громади. Позаяк прихід Христа до Його храму взяв місце 1918 року, отже виходить, що велика громада мусять бути віддільна від тих, що становлять Сион. Сі дві класи мусять розділитися в слідуючий спосіб: Сі, що з Сиону, є ревні і бажають прославляти імя Єгови і тому хапають всякі нагоди і проголошують про Його імя, Його роботу і Його величність. Друга класа складається також з посвячених Богу, котрі отримали знання Божого пляну, але задовольються сим, що приготворяють себе до неба. Вони роздумували і роздумують над Словом Божим і приносять їх жертву хвалення сим, що вони приходять на зібрання; але вони нічого не роблять, щоби сповнити Божі прикази через давання свідцтва про імя Єгови, Його ціль і Його царство. Вони не стараються голосити про Його гнів, і Його ціль знищити дияволську організацію. Вони нічого не говорять про велику надходячу боротьбу котра має незадовго настати. Тому Господь говорить до них так: „Слухай, народи мій, я буду говорити; Ізраїлю, я буду свідчити проти тебе! Я Бог, твій Бог! Не за жертви твої

буду тебе докоряти, ні за жертви всепалення вони все передо мною.“ — Псалма 50:7,8.

²⁰Єгова каже до тих, що будуть становити велику громаду, що Він її Бог. Він їх сплотив і вони мусять отримати життя від Нього, або загубити все. Він каже що Він буде свідкувати проти них. Се доказує що вони не є з класи котрі отримали ризи справедливости і були приведені в Сион. Сион є то дом або місце стрітєння між Богом а чоловіком, і тому Сион є Його радістю. (Псалма 76:2; 87:2) Тут Він не говорив проти Сиона.

²¹„Великий Господь на Сионі, і високий над усіма народами.“ (Псалма 99:2) „Бо Господь вибрав собі Сиона, бажав його собі за оселю. Ось місце мого вічного спокою; ту оселюся, бажав бо я того.“ (Псалма 132:13,14) До кого тут Господь говорить і проти кого Бог буде давати свідцтво? Се мусять відноситися до тої класи про котру се Письмо говорить символічно як Єрусалим і котра то класа остаточно дістане життя коли перейде час великого горя і тоді отримає признание від Бога. Члени сьої класи будуть визволені ним в часі великого клопоту.

²²Се є добре знаний факт, що многі посвячені Господу служать Богу неначе він потребує сього що вони Йому дають; вони уперто хотять служити Йому в їх власний спосіб. Вони думають що Бог покликав їх і потребує їх в небі помагати Йому управляти світом, отже вони уважають що се є важним виробляти собі прикрасний і солодкий характер. Вони часто шукають похвали від людей і вірують що Бог любить їх за се. Жертви котрі вони приносять не є жертви повного посвячення і радісного служення Господу задля сього що Він є. Господь є не задоволений ними і тому говорить до них:

²³„Не прийму телят із дому твого, козлів із отар твоїх, бо моя вся звірина в дібравах, звіря на тисяч горах. Знаю усе птаство в горах, та й дичина по полях — моя. Колиб я зголоднів, нічого б казати тобі; бо моя вселенна і достатки її. Хиба ж їм я мясо биків, і пю кров козячу? Верш 9-13.

²⁴Сими словами Бог показує їм, що, щоби вони не зробили, то вони не приносять Йому жадної користи. Він покликав їх для певної ціли і сказав їм що мають робити, однак вони уперлися робити інакше. Та, замість думати що їх служба так конечна для Бога, і що Йому треба буде помагати управляти світом, вони повинні памятати слова які Ісус сказав, а іменно: що ми, зробивши все, є „слуги нікчемні“.

²⁵Кождому посвяченому задача є наложена на нього через угоду, і задля сеї задачі він мусять бути послухним Богу. Він не повинен уважати себе за так важного, що він може при-

нести яку будь користь для Господа. (Луки 17:10) Кождий, хто посвятився і зробив угоду чинити волю Божу, присягнув обітом що він буде послухний. Від того часу він мусить служити Богу з подякою і з радісним серцем, щоби сповняти услівя своєї угоди.

²⁶Дальше промовляючи до них, Єгова говорить через свого пророка: „Жертвуй Богу хвалу, і віддай Всевишньому обіти твої” (Верш 14) Се, що вони повинні були чинити всякого часу; і в сих словах можна завважити натяк, що вони можуть бути привернені, если би вони стали ревними, і віддали свої обіти Всевишньому.

²⁷Яко дальший доказ, що ся часть Псалми відноситься до великої громади, Господь каже: „І клич мене в день тісноти; я визволю тебе, і ти прославиш мене”. (Верш 15) В часі горя многі будуть призивати імя Господа, і стануть по цілковитій стороні Його, і Він визволить їх з великого горя. Отже про них є написано в Одкритті так: „Се що прийшли з великого горя, і вимили вони одежі свої, і вибілили одежі свої кровю Агнця.” (Одкриття 7:14) Ті одежі, отримані при кінці горя, показують, що Бог признав їх задля вірності в горю.

²⁸Слова з наведеного вершика є дальшим доказом, що ся Псалма сповниться по сім як Господь прийде до свого храму і в тім часі коли Всевишний буде виробляти собі імя на землі. Се дальше піддає думку, що ніхто не може угодити Богу і бути членом останку, хиба що він буде вірний у прославленню імя Єгови. Се є також доказом як конечно треба бути вірним службі в сім часі. Для тої причини Вартова Башта мусить постійно пригадувати помазанникам потребу бути занятим у службі; і се чинячи, вона не чується виновата ані не потребує нікого перепрошувати. Вона представляє справу так, щоб всякий міг зрозуміти чому вона часто повторяє, що Господь прийшов до свого храму, і що останок мусить бути занятий і вірно виконувати Його заповіді.

Часть трета

²⁹Трета часть Псалми відноситься до грішників. Се не значить, що Бог говорить до тих, що ніколи не знали Його. Грішники є ті, що отримали до певної міри знання Його Слова і Його пляну, Але уживали його для самолюбної цілі і зненавиділи Його напаминання. Вираз „грішники” обнимає много людей в ординальних церквах, і тих що були навчені о правді і посвятилися чинити волю Божу, а пізніше відкинули Його слова або полишили їх. Сі становлять „дукавого слугу”. — Маттея 24: 48, 49.

³⁰Декотрі, що посвятилися або зробили угоду з Господом чинити Його волю, не прийняли

правди з любови до правди. Вони надіялись, що вони будуть мати персональну або самолюбну користь із неї. Вони виглядали часу, коли вони зможуть отримати велику честь і славу, і тоді будуть помагати Ісусові судити світ. Їх сподіванки не сповнилися і вони неначе сказали: „Забарився Господь прийти”. Вони зачали побивати своїх братів, тому що їх браття твердили, що Господь дав своїм людям більше світла. Вони менше більше так казали: „Если би мало прийти більше світло, то Господь не висилав би його через нікого лише через нас.” Дальше вони кажуть, що все світло Бог дав церкві перед 1917 роком.

³¹Вони дальше зачисляють себе до Божих посвячених, але цілковито не вважають на Його заповіді. Вони дальше уважають себе за слуг Господа, хотяй говорять те чого Він не заповідав. А тепер завважмо слова третої части тої Псалми, у котрій Господь промовляючи до грішників, Він каже:

³²„До грішника ж говорить Бог: Чого ти говориш про устами мої, і носиш в устах твоїх завіт мій? Ти ж зненавидів докір, і слова мої кинув позад себе.” (Верш 16,17) Сі, до котрих сі слова відносяться, уважали себе за дуже важних. Коли хто старається подати їм більше світла, котре Бог дав клясі храму, то вони відкидають його. Вони ненавидять докір і ненавидять тих, що приносять світло їм. Вони кажуть, що вони не хотять більше світла, тому що більше світла вже нема. Вони не мають Господньої радості, і не розуміють що значить Господня радість, і тому не можуть увійти в ту радість.

³³Многі священники ріжних віроісповдань називають себе представителями Бога, і в тім часі лучаться з торговельною і політичною частью землі, що гнобить людей. Духовенство, злучившись з диявольскою організацією, стало добровільною частью Його. Воно стало головним знарядом для диявола і краде умисли від неуважних людей і так відвертає їх від Бога і від праведности. Се священники роблять через мильне представлення Єгови і через запереченне Його Слова. Господь назначив їх як злодіїв і перелюбників. Є і такі одиниці, що колись були у правді і добре знають, що клер є знарядом диявола. Вони також знають, що клер старається відвертати людей від правди і від Бога. Вони бачуть, що клер є тим злодієм і бачуть як він виконує свою грішну роботу. Вони добре знають, що священники є не лише злодіями але і перелюбниками, після св. Письма (Якова 4:4), тому що вони замішалися з іншими еліментами диявольської організації і рівночасно кажуть, що вони представляють Бога.

³⁴Сі колись були просвічені знанням правди

і говорили, що вони є послідувателі Христа, тепер відмовляються голосити про Божий гнів проти гіпокритичної системи і її агентів, духовенства. Але вони поступили далше чим се, вони остро критикують послідувателів Христа котрі пильно стараються служити Богу і голосити про Його імя. Менше більше вони так говорять про вірних: „Чому так багато говорити про клер? Як ви можете зробити ім добро звертаючи ім увагу, що вони належать до диявольської організації? Се так само як би прикликати пса а потім кинути каміня на нього. Роботи клера не треба відкривати.” Таким поступованнем ся згадана кляса позволяє клеру красти уми людські і відвертати їх від Бога і від нагоди чути про правду. Тому Бог через пророка свого говорить до ської кляси так: „Бачив ти злодія, та й радо приставав до його, і з перелюбниками ти накладав, губам твоїм дав ти волю до злого, а язиком твоїм ти ковав зраду.” Верш 18,19.

“Вони приписують собі, що вони є у правді, але рівночасно тішуться коли бачуть що останок є переслідований дияволською організацією, котра старається знеславити імя Єгови. Вони віддали себе лихому і тепер займаються обманчивими плянами. Вони сталися частю антихриста, тому що вони є проти Христового царства. Вони не збирають з Господом, але розкидають, і стараються шкодити всім тим, що служать Господу. Вони протівляться останкові, що пильно старається давати свідоцтво про царство. Вони не лише ненавидять докір і кинули слова Господні позад себе, але вони тішуться коли бачуть, що правда є переслідувана.

“Декотрі з них навіть післали петицію, що би перешкодити голосити правду через радіо. Вони йдуть від злого до гіршого. Коли зйдуться до купи, тоді обмовляють тих, котрих вони колись називали братами. Писання говорить, що всі покликані, є покликані в одній надії, і тому вони є дітьми одної угоди або матери. Дальше до ської злої кляси Бог говорить: „Ти срдів там та і виговорював проти брата свого, ти кидав безчесть на сина матери твоєї.” — Верш 20.

“Сі, з котрих складається лукавий слуга, обчернюють їхніх колисьних братів, котрі дальше стараються служити Господу. Вони зловляють їх і ненавидять їх без найменшої причини. (1 Йоана 3:15) Вони вигадують усякого рода зло проти тих, що є заняті в службі Господній. Щоби представити їх в як найгіршим світлі, тому вони з дрібниці роблять величезну річ і розголошують підлі обчернення проти тих, що стараються пильно служити Господу. Декотрі члени „лукавого слуги” навіть так поступили далеко, що вкрали і листу адресів імен

предлатників Вартової Башти і тепер від часу до часу посилають до них свої закиди. Господь предвидів розвій ської лукавої кляси і тому наперед написав що має прийти.

“Господь ласкаво позволив своїм вірним зрозуміти чому Він предсказав прихід сих чинителів беззаконня і як вірні стануться предметом нападу і тарчею їх злих стріл. Чому Господь се зробив? Відповідь є, тому що би ми через писання мали потіху і надію. (Римлян 15:4) Тут згадуємо про сього лукавого слугу, тому що писання вказує на нього, щоби кожний, хто старається бути вірним Господу, не похитнувся або знеохотився через сі підлі і обчернюючі закиди проти його братів. Сей факт, що Господь предсказав сі річі, і що вірні є предметом такого переслідування, повинен спричинити йому радість радше чим знеохотити його. Се був Павло що сказав: „Через многи муки мусимо увійти в царство.”

“Люди, що займають ся сим злобним і беззаконним ділом, ошукують самі себе віруючи, що вони служать Богу, коли вони обчернюють їх братів. Вони навіть думають, що і Бог такий як вони. Бог предвидів се і тому велів пророкові записати сі слова: „Таке ти творив і я мовчав; ти думав, що я такий самий як ти; але я покараю тебе і перед очі твої поставлю гріхи твої.” (Верш 21 Анг. пер.)

“Се пророцтво покажує, що Бог довго терпів протівникам правди і мовчав. Але тепер прийшов час для нього говорити. „Та не поступлять вони далій; безумство бо їх буде явлене всім.” (2 Тимотея 3:9) Сі, що віддали себе на службу Господу, не повинні знеохочуватись тим, що лукавий слуга є активний протів них. „Не палай гнівом на злочинників; не завидуй творящим неправду. Вповай тихим серцем на Господа і дожидай Його. Не запалюйся гнівом на того, кому щаститься дорога, на чоловіка, що лихі задуми свої сповняє! Відхиляйся від гніву, і не досадуй! Не подавайсь гніву, щоби творити лихо.” — Псальма 37:1,7,8.

“Господь обіцяв, що у своїм часі, Він зверне свою увагу на чинителів беззаконня і обявить своїх вірних у правдивім світлі перед усюма людьми. Вартова Башта не має місця поміщувати відповіді на всі підлі закиди і тим що пишуть їх, бо Господь дасть відповідь ім у своїм власнім часі і у свій власний спосіб.

“Промовляючи дальше до ської кляси або чинителів беззаконня, Господь каже через свого пророка: „Зрозумійте ж се, ви, що забули Бога, ато зовлю вас, і ніхто не спасе вас.” Се другий доказ, що ті, до котрих Він відноситься тут, знали Бога і мали знання Його пляну. Вони мали повну нагоду пізнати волю Божу і величати Його імя і розказувати про день гніву Його і його царство, котре визволить

людство. Але задля їх самолюбства вони забули про Бога і Його справедливість. Тому Господь дає тут пересторогу всім чинителям беззаконня і показує їх кінець. Отже жадна правдива дитина Бога не буде тратити час і енергію на пояснення закидів проти нього лукавими, ані не буде обороняти себе перед ними. „Хто буде винувати вибраних Божих? Бог же той, що оправдує!“ Римлян 8:33) Господь знає своїх, і Його признання є вистарчаючим, а ніче інше.

“Єгова, через свого пророка, ясно показує кому Він покаже своє велике спасення: „Хто жертвує хвалу, прославляє мене, і хто справляє дорогу, тому дам побачити спасення Боже.“ (Верш 23). Се й не лише ті, що радісно прославляють Бога Єгову і Його ім'я з чистого серця, несамолюбно, сі угоджують Йому. Всі члени храму є заняті в сій роботі. Після слів Господа, то лише тим, хто справляє свою дорогу, Він дозволить побачити спасення Боже. Правдива стежка поступовання є назначена словом Господнім, і кляса храму бачить то світло і йде за ним, і тому вони йдуть правдивою дорогою.

“Отже ми бачимо, що пророцтво пядесятої Псалми пояснює суд тих, що кажуть, що вони становлять дім Божий. Для того Бог дав чути многим о своїм Слові правди підчас періоду приготування дороги перед Господом. Тоді Він вислав свого Писанця завіту зробити перелік з тими, що згодилися чинити Його волю. Беручи перелік, Господь знайшов вірний останок, і привів його у стан храму, і поручив бути свідком для Його ім'я. Отже зібрання Його святих, котрі зробили з ним угоду через жертву, зачалося тоді, коли Господь прийшов до свого храму. Велика лекція для останка в всім пророцтві є та, що всі зібрані до Господа, після пророцтва Псалми 50:5, є зібрані у тайний пробуток Всевишнього, і-если будуть вірними, будуть перебувати в тіні Всемогущого. Перебуваючи в тім тайнім пробутку, напади ворога не пошкодять їм. Одинока повинність таких є радісно служити Господу і не тратити часу ані енергії на звернення уваги на підлі напади чинителів беззаконня.

“Ісус був вірний і правдивий свому Отцю. Проти нього всякого рода закиди були зроблені. Всі, що будуть співнаслідниками Його слави, мусять також йти Його слідами, і стати предметом неправдивих закидів чинителів беззаконня, терпіти переслідування і доказати вірність Господу серед лихих обставин. Тому нехай вірні члени тіла приймуть сі слова за свої, котрі колись відносилися до їх Господа: „І Господь Бог помагає мені; тим то я не стидуюсь, тим я й держу лице моє, мов кре-

мін, та й знаю, що стид мене не досягне.“ (Ісаї 50:7) Всі, що були зібрані під ризи справедливості і в стаї храму, є з Сиона. Вони там дісталися з ласки Божої і через сповненне пророцтва. Нехай отже всі живуть в мирі і радуються прославляючи ім'я Всевишнього.

“Для користи всіх тих, Бог постарався о нагоду бути свідком Йому. Если вони стануть сильно постороні Єгови і вірно з любови будуть давати свідчення для Його ім'я, то Він певно схоронить їх. Остаточне спасення останка тепер залежить від постійного і вірного служення Богу Єгови. Кожний член останка повинен і має привилей звертати увагу братів на великий привилей і вірне служення. Сі вірні не знають иншого Бога окрім Єгови. Вони є по Його стороні і радісно співають в честь їх Бога.

ПИТАННЯ

Через кого Єгова виконував всі свої пляни? Котрі Божі правила помагають нам віднайти час сповнення свої Псалми? Через який знаряд і для якої цілі Бог передає правду своїм людям? І як Він потверджує свою правду для них? ¶ 1,2.

Котрі важні правди ми повинні пам'ятати в сім часі? Які свідчення Він дає для повертя цих правд? Поясни чому від часу до часу треба наводити різні докази для повертя цих правд? ¶ 3,4.

Як Єгова „кликнув на землю“? Коли, і чому в тім часі? Покажи як пророцтва згадуються на сій точці, і як ми знаємо час сповнення його? ¶ 5,6.

Поясни як Бог заспав з Сиону, і коли се взяло місце? ¶ 7,8.

Поясни верш 3. Як Бог кличе до небес? Чому до землі? ¶ 9,10.

Коли сповнився 5 верш? До котрого часу відносяться слова: „Він приготує дорогу передо мною?“ (Малахія 3:1) ¶ 11,12.

Опиши, що взяло місце коли ангел завіту „прийшов у свій храм.“ Поясни як сповнився тоді 5 верш? ¶ 13, 14.

Які події зазначили день Його приготування? Чому се є важним від часу до часу звертати увагу на них? Для чого небеса мали б радуватися і співшати о Його справедливості? ¶ 15-18.

Опиши різницю між великою громадою а клясою храму. ¶ 19-22.

Що значать верші 9-13? Чому верш 14 відноситься до тої самої кляси? ¶ 23-26.

Серед яких обставин і в котрім часі велика громада буде визволена? Як вони тоді прославлять Бога? Чому се є на місці для Вартової Башти робити натиск на важність бути зайнятим у службі? ¶ 27,28.

Опиши, що значать „грішники“. Опиши розвинення сеї кляси, і їх напрям. ¶ 29-32.

Покажи головний диявольський знаряд, і подай докази їх становиська. Пристосуй верш 18 і 19 яко доказ сього. ¶ 33-35.

Наведи факти і покажи сповненне 20 вершика. Поя-

сми „Я покараю тебе, і перед очі твої поставлю грізи твої.“ ¶ 36-39.

Як вірні повинні задивлятися на діяльність „лукавого слуги?“ ¶ 40,41.

Дай докази, що класа лукавого слуги мала знання Бога і Його плану. Покажи небезпеку їх позиції. Опиши як вони забули про Бога. ¶ 42.

Хто є ті, що прославляють Бога? Як вони „справляють свою дорогу?“ Які є обітниця благословеньств для них? ¶ 43.

Що ж тоді значить проготовлення дороги перед Господом? І для якої цілі се було зроблено? Яку головну лекцію містить у собі ця Псалма для останка? Яку користь можемо винести з лекції? ¶ 44-46.

Від Дому до Дому

Від часу до часу отримуємо листи у котрих браття заявляють, що їм закиди роблено за се, що вони йдуть від дому до дому в неділю з книжками, і часто буває, що вони є увязнені за спровадження книжок в неділю.

Тут знову ми звертаємо увагу, що се не є жадне спровадження книжок, а проповідування євангелії. Робота Товариства є робота милостині з заміром щоби робити добро людям. Конституція Сполучених Держав запевнює свободу кожного хто служить Богу в який спосіб він собі вибере і то без перешкоди.

Кожний хто є посвячений Господу має привилей проповідувати євангелію в ріжний спосіб. Ходження від дому до дому є проповідування євангелії, і жадне місто ані місточко ані ніяке инше зареєстроване тіло не має сили ухвалити закону, щоби застановити се. Коли браття приходять в неділю до чийогось дому з книжками, вони повинні меньше більше говорити так: *Исаїа 58: 13-14.*

„Добрий ранок! Неділя є день у котрім многі люди студіють або досліджують Біблію. Наша метода голосити євангелію є розносити її людям по домах. Ось тут я маю проповіді на писані на підставі Біблії. Ви можете студіювати ці книжочки і порівнювати їх зміст з Біб-

лією з щого отримаєти великі благословеньства. Ми не збираємо колекти, але ми беремо маленьку суму за ці книжочки, щоби помочи покрити кошта видавати їх. Ви можете чути сю вість також через радіо а потім студіювати се і отримати великі благословеньства.“

Тоді розложіть книжки і скажіть ціну за кожду книжку або за комбінацію. Се не є продаж, щоби набути користь, і се не є ніяка торгівля. Проповідник або священник має повне право кричати з казальниці і потім збирати колекту в неділю. Армія Спасення (Салвейшон Армі) має повне право проповідувати на улиці в неділю, скликувати людей і збирати колекту. Дослідники Біблії мають рівнож повне право йти від дому до дому проповідувати євангелію і збирати від них гроші, що би помочи друкувати більше книжок. Если хто буде заарештований за се, він повинен піти з сею справою в процес, себто податись на великий суд і взяти тільки часу, що би повідомити се бюро, і наняти місцевого адвоката для оборони.

Ми маємо повне право йти від дому до дому в неділю рано або в який инший день проповідувати Слово Боже. Не будьте знеохочені, але йдіть вперед.

Тексти і Коментарі на Освідчення

Середа 12-го червня.

«Славимо тебе, Боже прославляємо; і близько іма твоє, чудеса твої про се звіщають.» — Псалма 75:1.

ДІЛА які Єгова виконує нині на землі, як се бачуть помазанники Його, є доказом для них, що Бог є близько і перебирає справи на землі у свої руки. Де-котру роботу Він мусить зробити иншою силою чим Його народом на землі. Майже вся робота, яку мають помазанники виконувати на землі, є голосити про Його діла на землі. Ся отворена нагода яку вони мають тепер служити йому через голошення про Його імя, є доказом, що Бог уживає їх, і що вони мають Його признання. Се є також доказом, що прийшов властивий час на прославлення Його імя на землі. Маючи ясне видінне Божих замірів взглядом них, помазанники йдуть вперед в праці з повним довірєм. Вони тепер не так

дуже займаються сим, як довго вони мусять працювати на землі, ані як завелика небезпека зі сторони ворога; але вони тепер звертають більше увагу на се, щоби бути вірними своїй угоді. Отже йдучи в Його службі, вони призивають імя Його.

Середа 19-го червня.

«Напоминайте, що імя Його велике!» — Ісаї 12:4.

ІМЯ Єгови є тепер прославлене в небі, тому що сатана є вигнаний з відтам, воно є прославлене в Сионі, тому що всі в Господнім храмі прославляють Його. Бог приказав, що тепер Його помазанники мусять бути свідками Йому і співати в честь Його і розказувати людям про діла Його, щоби люди знали, що Єгова є Бог і що час на визволення прийшов. Пісня хвалення вже зачалася і сила її буде чим раз збільшуватися.

і сям чинюм сведцтво про Його імя і про Його замір буде дане на землі, так як Він приказав. Отже від цього часу кождий з помазанників буде жити своєю вірністю. Если хто з помазаних дітей подастся назад, такий загубить ласку в Бога. Бог охоронить вірних і дасть таким славу нагороду.

Середа 28-го червня

«Шасливий хто жинє в домі твоім! Но віки будуть тебе хвалити!» — Псалма 84:4.

СПАСИТЕЛЬ Ісус Христос доказав свою цілковиту любляність; і тому він остався шасливим навіки. „Бо благословенне дав еси йому на віки; ти звеселив його ласкаво перед лицем твоім.“ Веселість походить від благословенних обставин. Ісус також сказав „коли се знаєте, то блаженні ви, коли робити мите се.“ Невослушенство до Божого закону і відступленне від дороги праведности було причиною великого нещастя. Сі, котрих Господь признає з приходом до свого храму, перебувають в Його домі задля цього що вони є віддані і є вірні йому. Сі увійшли в Господню радість і є благословенні. Вони є найшасливішими людьми нині у світі. Вони не можуть стриматися від хвалення Єгови.

Середа 3-го липня.

«Єдиному прамудрому Богу. Спасителю нашому, слава і величчє, держава і власть, тепер і по всі віки. Аминь.» — Юди 25.

НАПИСАНО бо так: „Від Господа спасенне; твоє благословенне над народом твоім.“ (Псал. 3:8) Спасенне походить від Бога а прамірне чоловіка з Богом через кров Його Сина. Отже Єгова є Спасителем чоловіка, тому що Він є Автором плану спасення і всі річи походить від Нього. Ісус Христос є також Спасителем чоловіка, тому що Він є активним чинником Отця в спасенню чоловіка, і всі річи є зроблені через Нього в імя Його Отця і Його властю. Єгова тепер володіє через свого царюючого Сина, котрому була дана всяка сила і власть на небі і на землі. Прийшов час, у котрім належить ся віддати всяку честь і хвалу Його імени.

Середа 10-го липня.

«Не за жертви твої буду тебе докоряти. . . вони все передо мною. Жертвуї Богу хвалу, і віддай Всевисньому обіти твої!» — Псалма 50:8,14.

МНОГІ одиниці лише роздумують про Господа і влають що вони приносять „жертву хвалення“ через се, що вони приходять до збору, але вони нічого не роблять, щоби виконати Божі прикази в давнину сведцтва відносно імя Єгови і Його царства або про Його гнів проти сатанської світової системи. Многі з них виконують повну службу неначе Бог потребує того, що вони дають і вони чуються дуже важні в тім, що вони виконують. Вони вперто стараються служити в їх власний спосіб, і думають, що Бог потребує їх в небі помагати йому управляти вселенною. Однак пам'ятаймо, що ми „нікчемні слуги“ і нічого не можемо додати до Бо-

жого багатства. Зробивши з Ним угоду лишити Його волю, ми записали обітом бути послухними Його приказам і від того часу мусимо служити йому з любов'ю і радістю в серцю.

Середа 17-го липня.

«Господь благий, — захист у смутку.» — Псалма 1.7.

ОСТАНОК мусить бути вірним свідком для Бога, тому що Він так приказав. Всі члени в храмі прославляють Його, тому що написано: „все в храмі Його — все говорять: величчє!“ У сям дню гора вони свідкують про імя Єгови і в сям знаходять мир і снів радости: мир, тому що вони вповні сполігають на Єгову; а радість тому що вони мають часть з Ісусом в прославленню імя Єгови. Лише снабі в вірі і боязкі подляються взад, так як се було за Гедона. Єгова привів сей вірний останок у свій тайний пробукот, і для них є пристанню і твердиною. Там Він ховає їх від смертельних стріл ворога, щоби вони могли скінчити свою земну роботу, котру Він дав їм для прославлення Його імя.

Середа 24-го липня.

«А дух і невіста глаголють: Прийди! і хто чує нехай каже: Прийди! . . . нехай прийме воду життяя даром.» — Відкриття 22:17.

ЄГОВА, великий Дух, приказав тепер давати величчєне сведцтво на землі. Ісус Христос є Його Екзекутором в тій роботі. Невіста, що є тіло Христове, у котрім є заключені члени Сиону на землі і ті, що zostaną вірними і правдивими. Приказуючи давати сведцтво, Єгова каже до тих, що слухають Його приказів: „Прийди!“ с. т. стань нестероні правдивого Бога а проти диявола, і так прийди до жерела води життяя. Останок радується своєю вістюю і знає, що вона мусить піти до великої громади. Будучи невісткою і послушні приказові Духа, вони кажуть: „Прийди!“ Сі посвячені, що неберуть участі в сведцтві, але котрі чують запрошення і розуміють, до таких Господь говорить: „Хто чує (нехай також стає по стороні Єгови) і каже: „Прийди!““

Середа 31-го липня.

«Невидиме бо Його від создания світу думаннє про твори робитьсь видиме, і вічна Його сила і божество, щоб бути їм без оправданнє.» — Римляни 1:20.

ПИТАННЯ, хто є Бог? ніколи не повинно було бути нарушеним. Ніколи не було дійсної причини сумніватися, що Єгова є найвищим Богом. Його діла є найбільшим сведцтвом, що Він є Всевишний. Але тепер прийшов Божий час, що всі Його створіння не будуть мати причини заперечувати Його і тому кождий отримає повне повідомленне у властивім часі. Для тої причини на землі все був хтось, що був свідком йому. Але Його написане Слово показує, що прийшов час у котрім Він велить своїм помазанникам давати спеціальне сведцтво, і посім Він самий закінчить сю роботу своїм власним сведцтвом щоби всі без виньку знали, що Він є Бог.